Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

PHILISKOPET

NR. 1 27. JANUAR 1966 11. ÅRGANG

KUNST ELLER SPEKULATION?

B. Henriksen, Philips Radio, giver bolden op til en diskussion om Kunstforeningens udstillinger i kantinerne, og foreningens indkøb af kunstværker til den årlige lodtrækning:

Hvilke synspunkter anlægger bestyrelsesmedlemmerne i Kunstforeningen, når de indkøber værker til den årlige lodtrækning. Købes de, fordi bestyrelsen mener, medlemmerne vil synes om dem, eller fordi man satser på, at de en dag vil stige i værdi? Grunden til, at jeg rejser dette spørgsmål er, at foreningen i mange tilfælde køber værker af kunstnere, der udstiller i kantinerne. At dømme efter den ofte ret livlige debat, der rejser sig i forbindelse med hver fernisering, synes en stor del af foreningens medlemmer ikke om disse kunstneres værker.

Lad mig straks indrømme, at jeg ikke har kunstforstand. Jeg holder meget af de gamle naturalister, men jeg kan også godt lide mange af vor tids kunstnere. F. eks. er jeg meget begejstret for Jan Buhls morsomme relief i hallen på Industrigården og William Fredericias statue af Christian IV, der kan beses i Brøstes Gård på Christianshavn. Den sidstnævnte er fremstillet af potteskår og gamle, elektriske sikringer.

Når jeg betragter nogle af de malerier, der har været udstillet i vore kantiner, spørger jeg ofte mig selv, om kunstneren har ønsket at vække sensation med sit værk, eller om han har søgt at bane nye veje for den bildende kunst. Det kan godt være vanskeligt at afgøre i det tilfælde, hvor et billede f. eks. er malet ved at føre en pensel på kryds og tværs hen over lærredet, så den har efterladt brede „løbere" (for at blive i fagsproget) på lærredet. Er disse avancerede kunstværker pengene værd? Bliver man tværtimod ikke til grin, hvis man giver penge for dem? Jeg er til dels enig med kunstkritikeren Preben Wilmann i, at man ikke får det rigtige indtryk af et kunstværk, første gang, man ser det. Man skal lære det at kende, før man kan sige, om man synes om det. Mange medlemmer af Kunstforeningen er sikkert også kommet til at synes om et billede, de har vundet i det årlige lotteri, selv om det ikke straks faldt i deres smag. Men jeg tror, der er lige så mange eller flere, som ikke har lært at synes om deres gevinst. Selv om den har kostet dyrt!

B. Henriksen

(Se svar fra Sv. Loft, side 3)

– Han er da morsom, siger B. Henriksen om William Fredericias statue af Christian IV, der er fremstillet af potteskår og gamle elektriske sikringer. Det er Henriksen til højre.

Spørgsmål fra PAP's formand:

SKAL VI HOLDE TO FESTER OM ÅRET?

– Så må enten kontingentet eller prisen på festbilletterne hæves med 100 %

Medlemmerne skal træffe afgørelsen på PAP's generalforsamling i februar

– Det bliver stadig dyrere at holde fest, sukker PAP's formand, B. Klemvig, – og med det nuværende medlemskontingent og de hidtidige priser på festbilletter, har foreningen ikke længere råd til at holde både andespil og forårs- eller sommerfest hvert år. På generalforsamlingen i februar vil bestyrelsen derfor stille medlemmerne spørgsmålet, om der fortsat skal holdes en årlig fest, udover andespillet, og i givet fald: Om medlemskontingentet eller prisen på festbilletterne skal forhøjes.

Prisstigninger

Inden for de sidste 3–4 år er orkester- og kunstnerhonorarer steget med ca. 50 %, og udgifterne til servering af mad og vin er forøget med ca. 60 %. I dag skal vi således betale 80–90 kr. pr. deltager, når vi holder fest. Til trods for disse prisstigninger har foreningen i flere år hverken forhøjet medlemskontingentet eller prisen på festbilletter. Kontingentet er stadig kun 1 kr. pr. måned, ligesom billetprisen i de sidste år har ligget fast på 15 kr.

100 % op!

Hvis medlemmerne på generalforsamlingen vedtager – og det håber vi naturligvis, de gør – at både andespillet og forårs- eller sommerfesten skal holdes hvert år, må foreningens indtægter sættes i vejret. Det kan gøres på to måder: Enten kan vi forhøje kontingentet med 1 kr. til 2 kr. pr. måned, eller også kan vi undlade en kontingentforhøjelse og i stedet hæve prisen på festbilletter fra 15 kr. til omkring det dobbelte, slutter B. Klemvig.

PHILISKOPET

UDGIVET AF PHILIPS A/S
Prags Boulevard 80, Kbhvn. S.
Redigeret af:
Niels Jørgensen (ansvarh.)
og Olav Ulsaker
Lay-out: Rud. Jeppesen
Bladudvalg:
Mogens Carlsen, Erik Broe, W. Elkjær,
B. Henriksen,
Anne Margr. Jeppesen,
B. Klemvig, H. Krebs, Sv. Loft,
E. Nissen og Vagn Nyberg.

Næste nummer udkommer
den 17. februar.
Stof må være redaktionen i hænde
senest tirsdag den 1. februar.

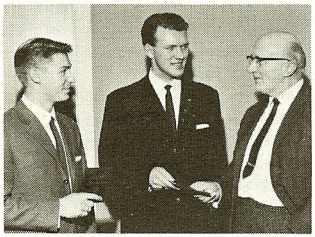

TO NYE RADIOMEKANIKERE: I den første uge af det nye år er to lærlinge i Repax (fra venstre) Jens-Carl Piletræ Petersen og Willkie Schwender, blevet udlært som radiomekanikere. Ved en lille sammenkomst den 7. januar fik de overrakt deres svendebreve af overingeniør Verner H. Mørch.

GENERALFORSAMLING MED MIDDAG OG DANS

De sidste år har det knebet stærkt med medlemmernes interesse for at møde op til PAP's generalforsamling. Ved generalforsamlingen i 1965 kunne bestyrelsen således kun mønstre 12 medlemmer eller godt 0,5 % af foreningens samlede medlemstal. For at skabe større tilstrømning til dette års ordinære generalforsamling i februar, hvor resultatet af ferielotteriet meddeles, arrangerer bestyrelsen efterfølgende middag med dans. Prisen for traktementet, der kommer til at bestå af forloren skildpadde med en øl til og en kop kaffe bagefter, bliver 5 kr. pr. deltager.

GENERALFORSAMLING I PPR

PPR holder sin årlige generalforsamling fredag den 11. februar kl. 17.15 i kantinen i Jenagade. Program: Middag, dans og natmad.

DE MENINGSLØSE ULYKKER

Alt for mange småulykker indtræffer, fordi sikkerhedsreglerne ikke overholdes

Hvert år sker der i vor virksomhed en række småulykker, fordi sikkerhedsreglerne ikke overholdes, og fordi medarbejderne ikke udviser den fornødne omtanke og agtpågivenhed. Disse helt meningsløse ulykker medfører ofte megen svie og smerte og desuden tab af mange arbejdsdage. Det viser de sidste års sikkerhedsstatistikker, hvorfra vi har plukket et par eksempler.

Glatte gulve

Har man travlt, glemmer man somme tider at tænke sig om. Det gjorde f. eks. tre medarbejdere, som hver for sig i fuld fart løb ud på gulve, der lige var blevet vasket. De slog sig slemt, og for de tos vedkommende betød ulykken tab af 16 arbejdsdage, mens den tredie klarede sig med to dage.

Det er naturligt at gribe efter en ting, man taber. Men det er ikke altid lige klogt, hvis det drejer sig om tunge ting som f. eks. værktøj. Så gælder det blot om at flytte sig i en fart, så man ikke får genstanden over fødderne. En medarbejder var således fraværende 86 arbejdsdage, da han havde grebet efter et stykke værktøj, der vejede 50 kg. Selvfølgelig kunne han ikke holde fast på det. Han fik tværtimod beskadiget sine hænder alvorligt.

Rutine

Ofte rammer de meningsløse ulykker medarbejdere, der har været ansat i virksomheden gennem flere år, og som er fuldt fortrolige med arbejdsgangen og maskinerne. De har simpelthen en sådan rutine i at udføre deres arbejde, at de glemmer ulykkesrisikoen. „Der er jo hidtil aldrig sket noget!". Men det gør der pludselig en dag: En medarbejder skulle regulere en ventil, han stod med ryggen til. Det havde han gjort hundredevis af gange, så han fandt det ikke nødvendigt at vende sig om og se, hvad han foretog sig. Samtidig var det så uheldigt, at en firkantet, roterende aksel, der normalt er afskærmet, ikke var det den dag. Medarbejderen fik derfor fingeren i klemme mellem væggen og akslen, og neglen blev revet af. Han mistede 14 arbejdsdage.

Refleks

Visse ulykker er refleksbetonede. De rammer medarbejdere, der mange gange om dagen udfører de samme bevægelser i hurtigt tempo. En medarbejder, der var beskæftiget ved en knæledspresse, nåede således ikke at få venstre hånds ene finger ud af pressen, før højre arm havde trukket dornen ned over den. Til trods for, at det smertede stærkt i fingeren, fortsatte højre arm rent automatisk med at trække dornen i bund! Det var nemlig et led i den indarbejdede arbejdsproces! Heldigvis skete der ingen alvorlig skade, men ulykken betød alligevel 31 tabte arbejdsdage for den uheldige.

Sikkerhedsbriller

Alle, der i deres arbejde kan risikere at få øjnene beskadigede, får gratis udleveret sikkerhedsbriller. Men alt for få benytter dem. Det er derfor et helt under, at de øjenskader, der indtil dato er indtruffet i vor virksomhed, ikke har fået alvorligere følger end tab af en enkelt arbejdsdag.

Tre eksempler på sådanne ulykker, der kunne have været undgået, hvis medarbejderne havde brugt sikkerhedsbriller: En medarbejder skulle slå slagger af en svejsning, og en slagge sprang op i øjet. Efter et kort besøg på Kommunehospitalets øjenklinik kunne han heldigvis tage hjem igen. Så heldig var nr. 2 ikke. Han skulle afrette en slibesten, og et slibekorn satte sig fast i øjet og forårsagede en betændelse. Der måtte langvarig ambulant behandling til, før skaden var helet. En tredie skulle under eftersynet af en kedel se gennem et rør. Et vindpust blæste kemikaliestøv ind i øjet, og hornhinden blev beskadiget. Synet blev dog reddet, men først efter lang tids behandling.

Den lille rift

Men udover disse eksempler fra sikkerhedsstatistikkerne forekom-

mer mange småulykker, som i første omgang ikke figurerer i statistikken. Alle kan risikere at få en rift i en finger under arbejdet. Og det tager de fleste sig ikke af. „Det er da ikke noget at tale om, den er lægt igen i morgen." Det er den også i mange tilfælde, men man kan være så uheldig, at der går betændelse i såret. Derfor skal man straks gå til samarit eller sundhedscenter og få såret renset og et plaster på.

Er der først gået betændelse i en rift, er den ikke så nem at kurere lige med det samme. I stedet for det lille plaster bliver fingeren nu bundet ind i en stor bandage, og denne indebærer i sig selv en risiko for nye uheld. Man kan ikke længere bevæge hånden ugenert, og bandagen vil meget nemt kunne hænge fast i noget – f. eks. i et stykke værktøj.

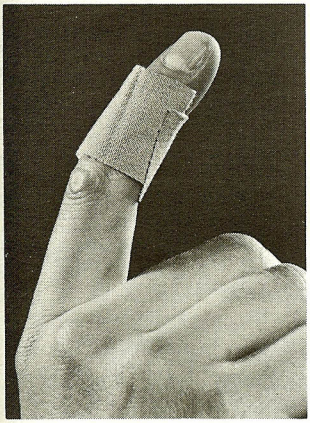

Får De en rift i fingeren, så gå straks til samarit eller sundhedscenter og få såret renset og et plaster sat på.

Også et forsikringsspørgsmål

Også af hensyn til et eventuelt forsikringsspørgsmål er det vigtigt at gå til samarit eller sundhedscenter med selv en ganske lille rift, man har fået i arbejdstiden. Skulle der senere gå betændelse i den, og man derfor bliver uarbejdsdygtig i nogle dage, kan der være tale om et erstatningsspørgsmål. Så gælder det om at kunne bevise, at man har pådraget sig skaden på arbejdspladsen. Man har flere tilfælde, hvor en medarbejder ikke har

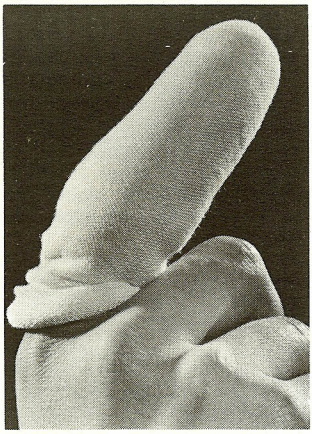

Går der betændelse i såret på grund af manglende behandling, kan man ikke nøjes med et lille plaster. Så bliver forbindingen af disse dimensioner.

kunnet få udbetalt erstatning, fordi det ikke kunne bevises, hvor skaden var sket. Går man derimod til samarit eller sundhedscenter og får behandlet skaden, noteres behandlingen i en bog, der senere kan anvendes som bevismateriale.

KUNST ELLER SPEKULATION?

Medlem af Kunstforeningens bestyrelse, fællestillidsmand Sv. Loft svarer B. Henriksen:

Det er Kunstforeningens opgave at købe værker af samtidens kunstnere. Indkøbene foretages af en komité, hvis medlemmer kommer fra alle grupper af medarbejdere, og hvis syn på kunst kan variere meget. Derfor er det en fast regel, at vi aldrig køber et værk, uden at alle komitéens medlemmer kan billige købet. Vi kan være heldige at købe et værk, der senere viser sig at være flere penge værd i handel og vandel, end vi har givet for det. Det er vi naturligvis kun glade for, for det viser, at andre deler vor mening om den pågældende kunstners værdi. Men der er ingen form for spekulation i vor indkøbspolitik. Vi køber de værker, vi synes om og kan betale, uden at vi iøvrigt befatter os med at spå om kunstneren, der har fremstillet det, senere vil blive et kendt navn.

Jeg kender udmærket William Fredericias statue af Christian IV, som Henriksen omtaler i sit indlæg, men jeg synes ikke, den kan betragtes som et selvstændigt kunstværk. Det er et udpræget bestillingsarbejde, der mere tjener som vartegn for Brøstes Gård, der i sin tid husede pottemagere. Fredericia virker efter min mening lidt søgt, når han anvender elektriske sikringer til at lave figurens hvide felter med. Det minder mig om min drengetids snemænd: To kulstykker som øje og en gulerod som næse. Så synes jeg langt bedre om Bjørn Wiinblads relief på 1. sal i administrationsbygningen i Philips Radio. Her har kunstneren virkelig arbejdet med sit materiale og fået det til at forme sig til et harmonisk kunstværk, der både kan glæde ynderen af den naturalistiske kunstform, og samtidig giver mulighed for at lade fantasien arbejde. Man ser stadig noget nyt i det relief.

Lad mig slutte med at korrigere Henriksen på et enkelt punkt: Preben Wilman nøjes ikke med at sige, at man ikke kan få et dækkende indtryk af et kunstværk, første gang man ser det. Han formulerer det meget skarpere: Det skal frastøde én! Så tvinges man til at se på det og efterhånden finde ud af, om det siger en noget væsentligt.

Sv. Loft

Er der andre af bladets læsere, som kunne have lyst til at give deres mening til kende? Send „Philiskopet" et indlæg, eller ring til redaktionen.

– Jeg synes nu bedre om Bjørn Wiinblads relief, fortæller Sv. Loft. – Det er et helstøbt kunstværk.

GRATULANTERNE FLOKKEDES i stort tal om 25 års jubilaren, maskinarbejder Henry Jørgensen, afdeling MV, ved receptionen den 21. december, hvortil underdirektør C. Hermann (tv) bød velkommen. Det varede derfor en rum tid, før Henry Jørgensen kunne få lejlighed til at betragte det smukt pyntede bord med de mange gaver fra medarbejderne. Til slut udbragte Erik Broe et trefoldigt leve for den populære jubilar.

TAK

Min bedste tak til firma og medarbejdere for de smukke blomster og gaver jeg modtog på min 25 års jubilæumsdag. Den blev en uforglemmelig oplevelse for min hustru og mig.

Henry Jørgensen.

SPORTEN

IDRÆTSFORENINGENS GENERALFORSAMLING

Torsdag den 17. februar kl. 17.15 holder Idrætsforeningen sin årlige generalforsamling i mødelokale C i Jenagade.

INVITATION TIL HERREGYMNASTIK

– Var regelmæssig motion ét af Deres nytårsfortsætter, spørger fodboldafdelingens formand, Preben Laudrup, de mandlige medarbejdere. For i så fald inviterer han dem til at deltage i fodboldafdelingens gymnastiktime hver tirsdag kl. 18 på Skolen ved Sundet. – Vi starter med smidighedsøvelser under ledelse af vor dygtige lærer, Arne Kristensen, og slutter af med lidt boldspil, fortæller Laudrup. – Det koster kun 3,50 kr. pr. måned at være med, og det er da billigt. De er velkommen til at prøve at være med et par gange, inden De beslutter Dem til at deltage fast i undervisningen. Men det gør De såmænd nok, når De har mærket, hvor dejlig veltilpas man er ugen igennem blot på grund af en enkelt times gymnastik, slutter Preben Laudrup. Han træffes på lokal 355.

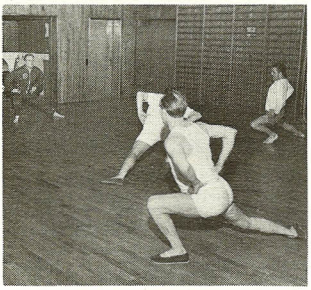

Gymnastikholdet i gang med smidighedsøvelserne under ledelse af Arne Kristensen (tv).

INDENDØRS FODBOLD

Philips' 1.-hold går videre i „Aktuelt"s og FKBU's turnering. Old boys-holdet klarede sig bedst i KFIU's turnering

Philips' 1. hold gjorde sig smukt gældende i de første omgange af dagbladet „Aktuelt"s og FKBU's store turnering i indendørs fodbold i januar med deltagelse af ialt 200 firmahold, fordelt i 50 puljer. Et nederlag på 3–4 i den første kamp mod „Hilbert" tog ikke modet fra de raske Philips-spillere. Har man tabt et slag, er der altid tid til at vinde et nyt, sagde de – og slog så både Viking og DGBNH med 7–2! Som nr. 2 i sin pulje gik Philips-holdet videre i turneringen, der fortsætter til 6. februar.

I KFIU's turnering i indendørs fodbold 6.–8. januar klarede Old boysholdet sig bedst af de tre Philipshold. Det startede med at slå DIF med 6–4, og spillede så uafgjort 4–4 mod ISA. Med puljemesterskabet i lommen begav vore old boys sig videre til semifinalerne, hvor de tabte 1–4 til NESA og 2–4 til FLS. De endte som nr. 4 af de ialt 14 hold, der deltog i turneringen.

Hverken 1.- eller 2.-holdet opnåede at blive placeret i turneringen. 2.-holdet, der kom først i ilden, startede med at spille uafgjort 2–2 mod BB, men tabte bagefter til DRF med 1–7, og gik dermed ud af turneringen. 1.-holdet mistede allerede i første kamp chancen for at blive placeret: En af holdets bedste angrebsspillere, John Jørgensen, blev skadet i kampen mod FIF, hvor han i et hovedstødsforsøg ramlede sammen med en modspiller. John Jørgensen måtte forlade banen, men alligevel klarede 1.-holdet til uafgjort 4–4. I næste kamp mod ISA mærkedes det tydeligt, at Philips savnede John Jørgensen i angrebet, og resultatet blev da også, at ISA vandt med 6–1. Hermed var der sat punktum for Philips' videre fortsættelse i turneringen.

KFIU's BRIDGETURNERING

Seks Philips-par med i de tre afgørende runder

De fire kvalifikationsrunder i KFIU's bridgeturnering er færdigspillet, og de mange par er delt op i rækker efter styrke. De seks Philips-par, der deltager i turneringen, har opnået pæne placeringer. Parret Ernst Pedersen–Knud Leth Rasmussen, har indtil nu klaret sig bedst. De har spillet sig op i Mesterrækken, mens B. Henriksen–B Matthissen er kommet i A-rækken. To par, Birte Nyberg–B. Frandsen og K. Elm–Sv. Høj, har kvalificeret sig til B-rækken, og parrene Grethe Rummelhoff–Sv. Rasmussen og G. Tolstrup–Poul Hansen er kommet i C-rækken. Vinderne skal kåres i løbet af de tre resterende omgange.

TURNERINGER I SKAK OG BRIDGE

Både i skak-afdelingen og i bridgeafdelingen er man gået i gang med nye turneringer efter årsskiftet. Skakspillerne skal konkurrere om årets Philips-mesterskab. Turneringen strækker sig over 12 spilleaftener og har ialt 13 deltagere. Der er præmier til de fire bedst placerede. Bridgeturneringen, der bliver den sidste inden turneringen om årets Philips-mesterskab, har ialt 32 deltagere, der alle spiller i én række. Vinderne kåres efter femte spilleaften.

PHILIPS TRYK